

AJUDANT A VIURE

Als meus nous diocesans de Lleida

Estimats germans de la diòcesi de Lleida, avui mateix la Nunciatura ha fet públic que el papa Francesc m'ha nomenat Bisbe de Lleida.

Amb aquestes primeres línies vull començar expressant els meus sentiments de profunda gratitud al Sant Pare per la confiança que ha dipositat en mi, manifestant la meua adhesió i fidelitat fraterna al successor de Pere. Per descomptat, com acostuma a demanar-nos a tots, ofereixo les meves pregàries al Senyor pel seu ministeri en l'Església universal, alhora que sol·licito les seves per la meua vida i pel ministeri que inicio ara.

Vull també transmetre una cordial salutació a tots els que formeu part de la nostra Església diocesana en la qual teniu tasques pastorals concretes, col·laboreu en iniciatives caritatives o solidàries o simplement utilitzeu els serveis parroquials o diocesans per cultivar la vostra fe i aprofundir en la vostra vida cristiana. A tots, sacerdots, membres de la Vida Consagrada, laics, desitjo apropar-me amb un sincer agraïment per haver mantingut l'herència cristiana que us van llegar els vostres avantpassats.

M'incorporo a una Església amb una llarga història i una tradició singular on ha estat sempre viva la presència de la Persona, de l'obra i del missatge de Jesucrist. I això ha estat possible per la forta convicció dels bisbes, sacerdots, religiosos i laics que han mostrat el sentit i la felicitat en el seguiment del Senyor i l'han sabut transmetre als seus contemporanis. M'incorporo sense haver participat mai en el vostre camí particular, podria dir que amb les meves mans buides de col·laboracions lleidatanes, però amb el cor alegre i animós per pertànyer, vosaltres i un servidor, a l'única Església de Crist que pren cos en els diferents llocs

de la nostra geografia. Pregueu per mi com jo ho faig per tots vosaltres.

Serveixi aquesta breu salutació per dir que vaig ser batejat i educat en la fe en el si d'una família creient de Muro d'Alcoi, de la província d'Alacant i de la diòcesi de València, vaig ingressar al Seminari Metropolità de València amb dotze anys, essent ordenat sacerdot l'any 1973; vaig pertànyer a aquell presbiteri amb diferents serveis com a rector de parròquia, director de col·legi diocesà i escola de Magisteri, rector del Seminari Menor, vicari episcopal i bisbe auxiliar, rebent l'ordenació episcopal l'any 2005. Des de l'any 2009 he ocupat la seu episcopal de Menor-

ca des d'on vinc carregat d'il·lusió i gratitud per tot el que en aquesta comunitat diocesana he après i m'han ensenyat. Amb els menorquins he tingut una única preocupació: saber orientar a cadascú i a totes les comunitats vers l'alegria de la trobada amb el Senyor.

Estic convençut que l'Església de Déu que pelegrina a Lleida sabrà acollir-me com a pare i pastor, amb les limitacions i defectes personals, però comptant amb la força de la gràcia que supera vacil·lacions i rutines, regalant-nos l'alegria i el coratge de l'Evangeli.

Demano a Déu que em concedeixi llum per a ser un bon pastor segons

el Cor de Crist i ja des d'ara que sàpiga donar suport a totes les iniciatives pastorals que entre tots esteu duent a terme. Agraïxo la tasca del meu antecessor, el bisbe Joan Piris, que s'ha desgastat durant els últims set anys al servei de la comunitat diocesana.

Ja compto amb la intercessió de sant Joan Baptista, patró de la Diòcesi i la mateixa Mare de Déu, sota l'advocació de l'Acadèmia; a ells m'encomano.

Ciutadella de Menorca, 28 de juliol de 2015.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe electe de Lleida

Assemblea general de l'HOAC

L'HOAC (Germanor Obrera d'Acció Catòlica) ha celebrat a Segòvia la seva XIII Assemblea general, del 13 al 16 d'agost, sota el lema: «Construint Església en les perifèries del món obrer. Justícia, treball digne i solidaritat», en la qual han participat 950 persones entre militants, simpatitzants, acompanyants, convidats i convidades. En diferents moments de l'Assemblea, han participat representants dels moviments germans de l'Acció Catòlica i d'altres moviments eclesials, així com representants del Moviment Mundial de Treballadors Cristians (MMTC) i del Moviment Europeu de Treballadors Cristians (MTCE). A partir d'una mirada creient de la realitat i de la revisió del compartit a l'Assem-

blea anterior en 2009, hem pregat, dialogat i decidit els que seran els nostres objectius i compromisos per als propers sis anys. Els homes i dones de l'HOAC ens hem posat d'acord per avançar en viure en comunió amb els treballadors i les treballadores més precàries i excloses del món obrer i del treball. Coneixem i patim els seus sofriments. La GOAC està unida a les seves vides i a les seves lluites (també amb les organitzacions

obreres i socials) per construir conjuntament una nova societat on el treball sigui digne i on puguem viure com a una veritable comunitat.

Creiem que és hora de reforçar, amb nova empenta, el nostre compromís de portar la Bona Nova, l'alegria de l'Evangelí, al món obrer.

Fruit del nostre diàleg i compromís, hem aprovat quatre resolucions que volen ser veu d'Església compromesa amb aquestes situacions i

amb les persones que les estan patint. També com a expressió de la nostra comunió de béns, hem compartit la col·lecta de les nostres eucarísties amb quatre projectes que potencien l'ocupació digna i la inclusió laboral.

Enviats i enviades per l'Església, oferim les nostres vides, igual que van fer els i les militants que van lliurar la seva vida pel Regne, per la causa de la justícia i dels pobres. Alhora, ens comprometem a seguir construint aquesta «casa comuna», amb l'alegria que ens dóna el saber que en aquesta missió ens sentim acompanyats per Jesucrist, l'obrer de Natzaret, i cridats a seguir «Construint Església en les perifèries del món obrer».

Homenatge a la vellesa a la residència d'Aitona

Des de fa uns anys a Aitona se celebra la festa de l'Ancianitat per tot alt, no necessitem cap raó poderosa sols que estem orgullosos de que la patrona de la gent gran sigui una santa filla del poble: santa Teresa Jornet.

Aquest any la festa ha començat amb la Missa solemne presidida per l'administrador diocesà, Mons. Ramon Prat, i concelebrada per l'actual rector, Mn. Francisco Ribas, i pel seu predecessor, Mn. Antoni Guàrdia, així com acompanyats per un gran nombre de sacerdots de la diòcesi lleidatana.

La celebració ha estat molt participativa per part dels que ens hem reunit allà, ja que la festa reuneix no sols els ancians que viuen a la Llar Santa Teresa, sinó que també a la comunitat del poble i especialment a la gent que durant aquest 2015 compleix 80 anys i els matrimonis que celebren les noces d'or. Avui és la seva festa.

Al finalitzar l'eucaristia hem pogut venerar la relíquia de la santa. Tot

seguit s'ha projectat una biografia de Mn. Josep Camí Camí, un altre fill d'Aitona que va camí dels altars amb la seva beatificació el proper mes d'octubre, així com la projecció de la pel·lícula *Un nuevo amanecer: Santa Teresa Jornet*, que recrea escenes de la vida de la santa. La peculiaritat d'aquest film enregistrat l'any 1959, és la participació de diversos veïns d'Aitona com a actors.

La festa ha continuat però ens quedem amb unes paraules que ens han recordat del Sant Pare Joan Pau II l'any 1993:

«... Sigueu sempre, amb la vostra vida santa i lliurada, llum i sal que il·lumini i doni gust de virtut cristiana a quants us envoltin. El vostre testimoni ha de ser sempre evangelitzador, perquè els necessitats de la llum de la fe acullin amb goig la paraula de salvació.»

Aquesta va ser la vida de santa Teresa Jornet: Una vida lliurada al servei de Déu i de l'Església.

Anna Esteve

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESI SOBRE LA FAMÍLIA

Pare (I)

Avui ens deixem guiar per la paraula pare, una paraula més que cap altra amb valor especial per a nosaltres, els cristians, perquè és el nom amb què Jesús ens va ensenyar a anomenar Déu: pare. El significat d'aquest nom va rebre una nova profunditat precisament a partir de la manera com Jesús l'utilitzava per a adreçar-se a Déu i manifestar la seva relació especial amb ell. El misteri beneït de la intimitat de Déu, Pare, Fill i Esperit, revelat per Jesús, és el cor de la nostra fe cristiana. Pare és una paraula coneguda per tots, una paraula universal. El problema dels nostres dies no sembla ser ja tant la presència manefla dels pares, sinó

més aviat la seva absència, el fet de no estar presents.

Ara, vull dir a totes les comunitats cristianes que hem d'estar més atents: l'absència de la figura paterna en la vida dels petits i dels joves produeix llacunes i ferides que poden ser fins i tot molt greus.

El sentiment d'orfenesa que viuen avui molts joves és més profund que no ens pensem. A vegades sembla que els pares no sàpiguen gairebé quin és el lloc que ocupen en la família i com educar els fills.

Dimecres vinent continuaré posant en relleu la bellesa de la paternitat.

(Dimecres, 28 de gener de 2015.)

Primera trobada del bisbe Salvador amb els preveres lleidatans

Mons. Salvador Giménez Valls, bisbe electe de Lleida, va dedicar el matí del dissabte, 1 d'agost, a conèixer la seva nova diòcesi i prendre contacte amb preveres amb els quals es va presentar en un acte a la Casa Sacerdotal.

Abans d'aquest primer contacte, el bisbe Salvador, que va estar acompanyat pel bisbe Joan i per l'administrador diocesà, Mn. Ramon Prat, va presidir la celebració de l'eucaristia amb els mossens de més edat a la Residència Sacerdotal. En aquesta celebració també els va acompanyar Mn. Jordi Pardell, director de la Casa Sacerdotal.

Tot seguit, el saló d'actes de la Residència es va omplir amb els mos-

sens de la diòcesi, que van assistir per conèixer qui, a partir de setembre, serà el seu nou pastor. Un cant de benvinguda, per part dels presents, dirigits per Mn. Joaquim Mesalles, i unes paraules d'introducció, de Mn. Prat i Mons. Piris, van precedir la intervenció del bisbe Salvador.

Mons. Giménez Valls va fer un resum de la seva biografia com a mode de presentació i es va oferir als mossens a caminar plegats en aquesta nova etapa del seu episcopat, per

la qual també va demanar ajut i perdó pels errors o mancances que pugui tenir. Un torn obert de paraules va posar fi a l'acte.

Abans del dinar de germanor que es va celebrar a la Casa Sacerdotal, el bisbe Salvador va atendre els mitjans de comunicació.

Diumenge, els dos bisbes de Lleida, l'electe Salvador i l'emèrit Joan, van reprendre camí cap a terres valencianes per passar uns dies de vacances.

REFLEXIONS

Temps, també, per a Déu

Estem començant el curs. És moment d'estructurar les activitats familiars: les sessions al gimnàs, l'anada setmanal a la gran superfície per comprar els queviures —o quin dia fer-ho per internet—, el voluntariat a la Càritas parroquial, les activitats extraescolars dels fills, la sessió de catequesi de primera comunió de la petita... i el temps per a la pregària personal i per a la familiar.

Poc o molt, cadascú sap el que pot i ha d'esmerçar-hi: hem de destinar un temps al nostre diàleg amb Déu, a la nostra conversa senzilla amb Aquell que des de sempre ens estima, ens acompanya i vetlla per nosaltres. Hem de donar-li gràcies per la vida, per tot el que posa al nostre abast i que ens ajuda a viure, per les persones que ens acompanyen en el nostre caminar per la vida, pels dons que ens ha donat, pel bé que fa en nosaltres i a través nostre, per...

Principi de curs, temps de planificació, també de la vida de fe. Els adults hem de preveure el desenvolupament de la nostra vida espiritual —el què, el com i el quan— i hem de preveure com ajudarem els més joves perquè s'iniciïn en aquesta dimensió, perquè la treballin i la facin créixer, perquè coneguin Jesús, l'estimin i el segueixin.

Hi ha pares que resen amb els fills el paretó abans de passar la porta amb les motxilles a l'espatlla cada matí; altres dins el cotxe mentre van cap a l'escola, d'altres fan el senyal de la creu tot començant el dia en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, mentre baixen amb l'ascensor... Hi ha molts moments que afavoreixen una joiosa pregària familiar: la benedicció de la taula sempre, però sobretot quan tots hi som al voltant; una senzilla pregària el diumenge al vespre o un altre dia avinent de la setmana que els fills, quan es van fent grans, preparen per torns; la pregària d'abans d'anar a dormir i la dels més petits acompanyats del pare o la mare o de tots dos; la pregària ocasional quan anem d'excursió i arribem al cim o quan trobem una ermita o un bell paisatge... I, també, en quina celebració de l'eucaristia participarem el cap de setmana.

«Sigueu fervents d'esperit, serviu al Senyor! Que l'esperança us ompli d'alegria. Sigueu pacients en la tribulació, constants en l'oració» (Rm 12,11-12). Les possibilitats són moltes. Convé no deixar-ho per un altre moment. El temps passa, els infants i adolescents es fan grans i el temps passat no es pot recuperar. Els pares sembren...

Enric Puig Jofra, SJ

Relleu de rectors a Granyena de les Garrigues i Sarroca de Lleida

Una eucaristia a l'Església de Granyena de les Garrigues va servir per escenificar el diumenge, 16 d'agost, el relleu al capdavant de les parròquies de la Unitat Pastoral que formen aquesta localitat i la de Sarroca de Lleida.

El P. Àngel Alegre, salesià, que ha estat tants anys al capdavant de la Unitat Pastoral cedia el testimoni a Mn. Paul Feheta, en presència de l'administrador diocesà, Mn. Ramon Prat, que va presidir la cerimònia eucarística.

Mn. Paul és rector de la UP que formen les parròquies de Juncosa de les Garrigues i Els Torms.

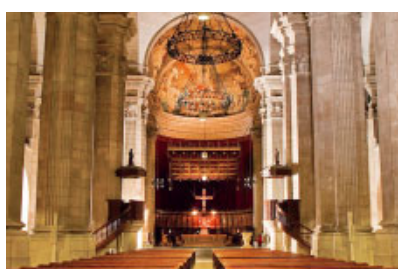
AGENDA

Adoració diürna a l'Església de St. Pere (Juliol, agost i setembre)

De dilluns a divendres de 10 a 12 h
12 h - Eucaristia
Dissabtes de 10 a 12 h

Diumenge, 20 de setembre:

—17 h, Eucaristia de presa de possessió de Mons. Salvador Giménez Valls, a la Catedral.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

21. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ef 4,1-7.11-13 / Sl 18 / Mt 9,9-13]. Sant Mateu, apòstol i evangelista, de Cafarnaüm, fill d'Alfeu i excobrador d'impostos, venerat a Salerno, patró dels banquers. Dedicació a la Catedral de Girona (1038) a Santa Maria; santa Ifigènia, vg.; santa Celina, vg.

22. ■ Dimarts [Esd 6,7-8.12b.14-20 / Sl 121 / Lc 8,19-21]. Sant Maurici (o Mori), venerat a Suïssa, i altres companys, mrs.; santa Digna, vg. i mr.; sant Fèlix IV, papa (526-530).

23. □ Dimecres [Esd 9,5-9 / Sl: Tb 13,2.4.6-8 / Lc 9,1-6]. St. Pius de

Pietrelcina (pare Pio), prev. caputxí; santa Tecla, vg. i mr., associada a Sant Pau, venerada a Selèucia i patrona de Tarragona; sant Andreu, mr.

24. ■ Dijous (□ a Barcelona, St. Feliu i Terrassa) [Ag 1,1-8 / Sl 149 / Lc 9,7-9] Mare de Déu de la Mercè (s. XIII), patrona de Barcelona (ciutat i arxidiòcesi, 1868, i província eclesiàstica de Barcelona; festa de precepte a Barcelona ciutat); sant Gerard o Grau, bisbe.

25. ■ Divendres [Ag 2,1b-10 / Sl 42 / Lc 9,18-22]. Sant Dalmau Moner (1291-1341), rel. dominicà, de Santa Coloma de Farners (Selva);

Mare de Déu de la Misericòrdia (Reus).

26. ■ Dissabte [Za 2,1-5.10-11a / Sl: Jr 31,10.11-12ab.13. / Lc 9,43b-45]. Sants Cosme i Damià (anomenats els sants metges), germans bessons mrs. de Síria, patrons dels metges i els farmacèutics; sant Nil, abat.

27. ■ Diumenge vinent, XXVI durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Nm 11,25-29 / Sl 18 / Jm 5,1-6 / Mc 9,38-43.45.47-48]. Sant Vicenç de Paül (1581-1660), prev. a París, fund. Paüls (CM, 1625) i cofund. Filles de la Caritat (FC, paüls, 1633).

Diumenge XXV de durant l'any

▶ Lectura del llibre de la Saviesa

(Sv 2,12.17-20)

Els malvats deien: «Posem un parany al just; ens fa nosa i és contrari a tot el que fem; ens retreu que no complim la Llei i que no som fidels a l'educació rebuda. A veure si és veritat això que diu, provem com serà la seva fi. Si realment el just és fill de Déu, Déu el defensarà i el salvarà dels qui el persegueixen. Posem-lo a prova: ultratgem-lo i torturem-lo, a veure si es manté serè; comprovem si sap suportar el mal; condemnem-lo a una mort vergonyosa. Segons diu ell, Déu ja el protegirà.»

▶ Salm responsorial (53)

R. *El Senyor fa costat als meus defensors.*

Déu poderós, feu-me justícia, / salveu-me, pel vostre nom. / Escolteu la meua súplica, / escolteu les meves paraules.

Mireu com s'aixequen contra mi, / amb quina vil·lència em volen la mort. / No pensen en Déu. R.

Però és Déu qui m'ajuda, / i fa costat als meus defensors. / De tot cor oferiré sacrificis, / us lloaré, Senyor, perquè sou bo. R.

▶ Lectura de la carta de sant Jaume

(Jm 3,16-4,3)

Estimats, on hi ha gelosies i rivalitats hi ha pertorbació i maldats de tota mena. Però la saviesa que ve de dalt abans que tot és pura; és també pacífica, moderada i dòcil, compassiva i plena de bons fruits, imparcial i sincera. El fruit de la justícia neix de la llavor que els homes pacificadors han sembrat en esperit de pau. D'on vénen entre vosaltres les lluites i les baralles? No vénen dels desigs de plaer que es conjuren en el vostre cos? Desitgeu coses que no teniu, i per això mateu. Envegeu coses que no podeu aconseguir, i per això lluiteu i us baralleu. Però vosaltres, no teniu perquè no demaneu. O bé demaneu i no rebeu, perquè demaneu malament, amb la intenció de malgastar-ho tot en els plaers.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc

(Mc 9,30-37)

En aquell temps, Jesús i els deixebles passaven per Galilea, però Jesús no volia que ho sapigués ningú.

Instruïa els seus deixebles dient-los: «El Fill de l'home serà entregat en mans dels homes, el mataran i, un cop mort, ressuscitarà al cap de tres dies». Ells no entenien què volia dir, però no gosaven fer-li preguntes. Arribaren a Cafar-Naüm. Un cop a casa, els preguntà: «Què discutíeu pel camí?». Però ells callaven, perquè pel camí havien discutit quin d'ells seria el més important. Aleshores s'assegué, cridà els dotze i els digué: «Si algú vol ser el primer, ha de ser el darrer i el servidor de tots». Després féu venir un noi, el posà al mig, el prengué als braços i els digué: «Qui acull un d'aquests nois perquè porta el meu nom, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, no m'acull a mi, sinó el qui m'ha enviat.»

▶ Lectura del libro de la Sabiduría

(Sab 2,12.17-20)

Se dijeron los impíos: «Acechemos al justo, que nos resulta incómodo: se opone a nuestras acciones, nos echa en cara nuestros pecados, nos reprende nuestra educación errada; veamos si sus palabras son verdaderas, comprobando el desenlace de su vida. Si es el justo hijo de Dios, lo auxiliará y lo librará del poder de sus enemigos; lo someteremos a la prueba de la afrenta y la tortura, para comprobar su moderación y apreciar su paciencia; lo condenaremos a muerte ignominiosa, pues dice que hay quien se ocupa de él.»

▶ Salmo responsorial (53)

R. *El Señor sostiene mi vida.*

Oh Dios, sálvame por tu nombre, / sal por mí con tu poder. / Oh Dios, escucha mi súplica, / atiende mis palabras. R.

Porque unos insolentes se alzan contra mí, / y hombres violentos me persiguen a muerte, / sin tener presente a Dios. R.

Pero Dios es mi auxilio, el Señor sostiene mi vida. / Te ofreceré un sacrificio voluntario, / dando gracias a tu nombre, que es bueno. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol Santiago

(Stg 3,16-4,3)

Queridos hermanos:

Donde hay envidias y rivalidades, hay desorden y toda clase de males. La sabiduría que viene de arriba ante todo es pura y, además, es amante de la paz, comprensiva, dócil, llena de misericordia y buenas obras, constante y sincera. Los que procuran la paz están sembrando la paz, y su fruto es la justicia. ¿De dónde proceden las guerras y las contiendas entre vosotros? ¿No es de vuestras pasiones, que luchan en vuestros miembros? Codiciáis y no tenéis; mataís, ardéis en envidia y no alcanzáis nada; os combatís y os hacéis la guerra. No tenéis, porque no pedís. Pedís y no recibís, porque pedís mal, para dar satisfacción a vuestras pasiones.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 9,30-37)

En aquel tiempo, Jesús y sus discípulos se marcharon de la montaña y atravesaron Galilea; no quería que nadie se enterase, porque iba instruyendo a sus discípulos. Les decía: «El Hijo del hombre va a ser entregado en manos de los hombres, y lo matarán; y, después de muerto, a los tres días resucitará». Pero no entendían aquello, y les daba miedo preguntarle. Llegaron a Cafarnaúm, y, una vez en casa, les preguntó: «¿De qué discutíais por el camino?». Ellos no contestaron, pues por el camino habían discutido quién era el más importante. Jesús se sentó, llamó a los Doce y les dijo: «Quien quiera ser el primero, que sea el último de todos y el servidor de todos». Y, acercando a un niño, lo puso en medio de ellos, lo abrazó y les dijo: «El que acoge a un niño como éste en mi nombre me acoge a mí; y el que me acoge a mí no me acoge a mí, sino al que me ha enviado.»

COMENTARI

Fills de Déu, servidors de tothom

Costa ser fidel a Déu! Sovint els partidaris del Maligne busquen *posar un parany al just que ens fa nosa i és contrari a tot el que fem*. Amb el parany el malvat vol fer caure el just. El drama s'accentua quan el just veu que Déu no ho impedeix: és que Déu també vol fer caure el just? De cap manera!

El que Déu vol és comprovar l'autenticitat de les promeses d'amor que li fa el seu Poble: «*T'ha posat a prova per conèixer les inclinacions del teu cor i veure si observaries o no els seus manaments*» (Dt 8,2).

Les dificultats ens vénen totes de fora? No! Sovint vénen de dins nostre: *D'on vénen les lluites i baralles? No vénen dels desigs de plaer en el vostre cos?* La solució és *la saviesa que ve de dalt: pacífica, compassiva i plena de bons fruits*. Certament l'autèntica saviesa ve de dalt perquè és fruit de l'Esperit de Déu; però, arrelant en el nostre cor, dóna *bons fruits* de justícia i de pau. Perquè en definitiva *pels seus fruits els coneixereu* (Mt 12,3).

Jesús ensenya solemnement: *Si algú vol ser el primer*—i destacar en el seu seguiment— *ha de posar-se el darrer fent-se el servidor de tots*. Com? El model a imitar és el «noi» de l'Evangeli a qui Jesús *posa al mig* en contrast amb els deixebles que *havien discutit quin seria el més important*, quan Jesús els acabava de dir per segona vegada que el seu camí era de Creu.

Aquest noi, a qui Jesús excepcionalment *abraça* amb signe d'estima, marca i simbolitza la doble actitud bàsica de l'autèntic deixeble de Jesús: fill de Déu i servidor de tothom. Qui *acull* i fa seu aquest estil de vida s'està identificant amb el Fill de Déu fet home i està acollint el Pare. És el resum de l'Evangeli: fills agraits i obedients vers Déu; servidors vers tothom.

Mn. José Luis Arín